

குமரன்

69

1 செப்டம்பர் 1989

★ போலந்து புகட்டும் புதிய பாடம்
— 'மதி'

★ ஒருநாள் கழிந்தது
— மாதவன்

★ கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல ...
— தியாகு

★ கலை, இலக்கியத்தின்
நோக்கங்களும் பணியும் — 5
— மாதவன்

★ திருவள்ளுவரின் மதம்
பௌத்தமா? சமணமா?
— அமரசிறி வீரரட்ன

★ முதலாளித்துவ சமுதாயம்
— செ. க.

★ கேள்வி? பதில்!

விலை: ரூ. 3/-

அரிய நூல்கள் மீண்டும் கிடைக்கும் !

1. போர்க்கோலம்	செ. கணேசலிங்கன்	14.25
2. மண்ணும் மக்களும்	"	10.50
3. அயலவர்கள்	"	45.00
4. பொய்மையின் நிழலில்	"	37.50
5. அந்நிய மனிதர்கள்	"	13.50
6. வதையின் கதை	"	15.75
7. கலையும் சமுதாயமும்	"	11.25
8. குந்தவிக்குக் கடிதங்கள்	"	18.00
9. மான்விழிக்குக் கடிதங்கள்	"	16.50
10. சிறுவர்களுக்கான சிந்தனைக் கதைகள்	"	24.00
11. அபலையின் கடிதம்	"	3.75
12. சொந்தக்காரன் - பெனடிக்டர் பாலன்		13.50
13. மரணத்திற்குப் பின் - பொ. சங்கரப்பிள்ளை		45.00
14. சைவசித்தாந்தம்	"	30.00
15. மக்கள் தொடர்பு சாதனமும் மகளிரும் சந்திரிகா சோமசுந்தரம்		21.00

விற்பனையாளர்க்கு கழிவு உண்டு. வி. பி. பி. ஏற்கப்படும்.
மூன்பணம் அனுப்புவோருக்கு பார்சல் செலவு இலாம்.

குமரன் புத்தகசாலை

201, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12 தொலைபேசி: 421388

போலந்து புகட்டும் புதியபாடம்!

★ 'மதி'

தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் கேடயமாகவும் வாளாகவும் இருப்பது கம்யூனிஸ்டு கட்சியே. கேடயம் முதலாளித்துவ தாக்கத்தின் தற்காப்பு பிற்காகவும் வாளர் முதலாளித்துவத்தைத் தாக்கி அழிப்பதற்காகவும் ஆகும்.

தொழிலாளர் வர்க்கம் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைமைப் பீடமே கட்சி. கட்சியே புரட்சிகர அரசியலை முதன்மைப்படுத்தி சோஷலிசத்தைக் கட்டி எழுப்பும் அமைப்பாகும்.

சோஷலிசப் புரட்சி என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் விவசாயிகளையும் பிற நேசசக்திகளையும் அணிதிரட்டி நடத்தும் புரட்சியாகும்.

இப்புரட்சி சமுதாயம் முழுவதும் ஊடுருவி வென்றெடுக்கும் வேள் வியாகும், அப்பொழுதே அது நிலைக்க முடியும் என்பதும் மா - லெ கோட்பாட்டாளர் கருத்தாகும்.

இரண்டாவது உலகப் போரில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாடு போலந்து.

1945ல் ஜெர்மன் படைகளை விரட்டி அங்கு சோவியத் இராணுவம் நுழைந்தது. போர் முடிந்ததும் போலந்து உட்பட கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சோவியத்தின் ஆதிக்கத்தில் வந்தது.

சோவியத் யூனியன் தமது ஆதிக்கத்தில் வந்த நாடுகளின் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளிடம் அந்தந்த நாடுகளின் ஆட்சியைக் கையளித்தது.

சோவியத்தின் மேற்பார்வையில் அங்கெல்லாம் சோஷலிசம் கட்டும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

போலந்து விவசாய நாடாகவே இருந்தது. அயல் நாடுகளின் தொழில் வள வளர்ச்சியின் தாக்கத்தோடு யந்திர உற்பத்திக்கு கட்சி

முதன்மை அளித்தது உள் நாட்டில் போதிய மூலதனம் திரட்ட முடியாததால் உலக வங்கி உட்படப் பிற நாடுகளிடை கடன் பெற நேரிட்டது.

ஆயினும் மற்றைய முதலாளித்துவ நாடுகளின் வளர்ச்சியோடு போட்டிபோட முடியவில்லை. யந்திர உற்பத்திப் பண்டங்களை விற்க முடியவில்லை. இதனால் கடன்பளு அதிகரித்தது.

இக்கடன் பளுவை ஏற்றுத் தன் ஆதிக்கத்தில் கொண்டுவரத் தக்க தகுதியில் சோவியத் யூனியனும் இல்லை. போலந்தின் தேசிய எழுச்சியையும் சோவியத் அறியாமலில்லை. 1956ல் இருந்தே சோவியத் எதிர்ப்புணர்வும் போலிஸ் மக்களிடை நிலவவே செய்தது.

அண்மையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி புஷ் அங்கு வரவழைக்கப்பட்டார். மேலும் கடன் வழங்குவதற்கும் அவர் உறுதியளித்தார். கடன் என்ற தூண்டில் மூலம் போலந்து முதலாளித்துவ நாடுகளை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறது. அடுத்தது கங்கேரி. அங்கும் புஷ்சென்று மேலும் கடன் தருவதான தூண்டில் போட்டுள்ளார்.

கட்சி அமைப்பில் இறுக்கமான ஒழுங்கு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை லெனின் வலியுறுத்தி வந்தார். கட்சி தலைமறைவாக இருக்கும் வேளை இது அவசியமே.

மாவோ கட்சியில் ஜனநாயக மத்தியஸ்துவத்தை வலியுறுத்தினார். சிறு பான்மைக் குரல்களிடையே இருந்தே சரியான அறிவுரை வெளிவரலாம் என்பதும் அவரது கருத்தாகும்.

போலந்தில் தொழிற்சங்க சொலிடாறிக்குக்கும் கட்சிக்கும் இடையில் நீண்டகாலமாகவே முரண்பாடு நிலவி வந்தது.

இம்முரண்பாடு அண்மையில் தொழிற்சங்கம் சார்பாக வலுப் பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம். தொழிலாளரின் ஐக்கியத்தையும் போராட்டத்தையும் சோஷலிசத்தில் ஆர்வம்கொண்ட எவரும் வரவேற்கவும் பாராட்டவும் செய்வார்.

ஆயினும் இத்தகைய போக்கு சோஷலிசக் கோட்பாடுகளை மீறி முதலாளித்துவத்தை நோக்கும் பயணமாக இருக்கப்படாது என்பதே மார்க்சியத்தில் ஆர்வமுள்ளவரின் கருத்தாகும்.

போலந்தின் அண்மையிலுள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளின் கருத்தியல் தாக்கம் அங்கும் சோஷலிசப் போக்கை உடைத்து விடுமா என்ற அச்சம் ஏற்படவே செய்யும். போலந்து கம்யூனிஸ்டு கட்சியால் அங்

குள்ள கிறிஸ்தவ மதப்பிடிப்பையும் தளர்த்த முடியவில்லை, போப் பாண்டவர் அங்கு வரவழைக்கப்பட்டுப் போற்றப்பட்டார். இன்றைய போலந்தின் புதிய போக்கைப் பார்த்து முதலாளித்துவ நாடுகள் ஆர்ப்பரிக்கின்றன; மார்க்சியமும் சோஷலிசமும் தோல்வியடைந்து வருகின்றன என்ற பிரச்சாரத்தையும் நாள்தோறும் கேட்டு வருகின்றோம்.

சொலிடாரிற்றியால் கட்சியை முற்றாக ஒதுக்கி விடமுடியாது என்பதை அவர்களே அறிவர். இன்றைய பொருளாதாரப் போக்கை சீர் செய்வதன் மூலமே சொலிடாரிற்றியாலும் வெற்றி பெற்று நிலைக்க முடியும். அது அத்தனை எளிதல்ல என்பதை கட்சியும் அறியும்.

எப்படி இருப்பினும் இன்றைய போலந்தின் நிலை மிக விசித்திரமானதே. கம்யூனிஸ்டுகளின் சிரத்தையான ஆய்வுக்குரியது. மார்க்சிய கோட்பாட்டாளர்கள் சோவியத் புரட்சிக்குப் பிந்திய சமுதாயங்களின் புதிய போக்குகளையும் ஆராய வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். சோவியத் நாடு மட்டுமல்ல கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் போக்குகளும் கற்பதற்குரியவையே.

நாடகங்கள்

சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் நூலுருப் பெற்று உலகெங்கும் படிக்கப்படுகிறது உண்மையே. நடிப்பதிலும் பார்க்க தாராளமாகப் படிக்கப்படுகிறது. அவை நாடகம் என்பதிலும் பார்க்க இலக்கிய நயம் செறிந்த எழுத்தாக இருப்பதுவே காரணம். இந்த அடிப்படை உண்மையை நாம் மறந்து விடப்படாது.

தனிமனிதன் மேடையில் நின்று தன் துன்பங்களைக் கொட்டுவதை, நாம் தனிமையில் படித்துச் சுவைக்கலாம். அவை இன்றைய நாடக மரபுக்கு ஒவ்வாதவை. சேக்ஸ்பியரின் பல நாடகங்களில் தனிப்பேச்சு (Soliloquy) இடம் பெறுவதைக் காணலாம். சேக்ஸ்பியரின் சிறப்பிற்கும் அவை உதாரணமாகக் கூறப்படுவதைக் காணலாம். (உ+ம் To be or not to be - ஹம்லெட்)

பர்னாட் ஷாவின் நாடகங்களும் படித்துச் சுவைக்கக் கூடியவையே. காரணம் கருத்துகள் செறிந்தவை. முரண்பாடுகளைச் சொற்களால் சாடுவார். அவர் ஆக்கிய பாத்திரங்கள் அனைவர் மூலமும் ஷாவே உரையாடுவார்.

“மதமாற்றம்” - சிறப்புரை

வாழையும் வரலாறும்

-சாருமதி-

அமைதியைத் தின்றது
அடித்த கச்சான்
அலங்கோல மாகின
வாழையின் இலைகள்
குலையோடு ஒன்று
குப்புறக் கிடந்தது
கோழிக் கூடு
வாழைச்சேனையிலிருந்து
வாங்கி வந்த குட்டி
மனைவி சொன்னாள்
அவள் மனதில் ஒரு
மரணத் துயர்
எப்படி
இப்படி யோர்
இறுக்கம் வந்தது
இந்த வாழைகளோடு?
எனக்குக் கூட
கிணற்றடியைப் பார்க்க
மனக்
கிடங்கைக் கிண்டியது.
துயரக் கரண்டி
முடியுமுன் முடிவது
முழுத் துயரைத் தருவது
மரங்களோடே இப்படியாயின்..
மனிதர்களோடு...

“அப்பா
குலை வாழை முறிந்தாலும்
குட்டி இருக்கிறது”
மிகு சொன்னாள்
அது தான் சரி
“வாழையடி வாழை”
மக்களும் தம் வரலாற்றை
இப்படித்தான் ஆக்குகிறார்.

அதர்மம்

இந் நாட்டில்
இன வெறித் தீக்கு
மத பீடங்கள்
நெய் வார்ப்பதால்
நீதி மழை
பொய்த்துப் போகிறது!

... சண்

மதம்

மதம் படித்தவர்கள்
மௌனி யானார்கள்
மதம் பிடித்தவர்கள்
போதக ரானார்கள்
தெருக்களில்
சிலுவைப் போர்கள்.

— சண்

பெருமைப்பட இவர்களுக்கு
எதுவுமில்லை யாதலால்
கடன் பெறுதலைக் கூடப்
பெருமையாகக் கருதுகின்றனர்!

— கஸ்ஸாலி

திருவள்ளுவரின் மதம் பௌத்தமா? சமணமா?

அமரசிறி வீரரடன

திரு. அமரசிறி வீரரடன என்பவர் 16.8.89 'டெய்லி நியூஸ்' பத்திரிகையில் 'திருக்குறளை எழுதியவர் சமணரா, புத்த மதத்தவரா?' என்றோர் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையில் கூறப்பட்ட முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு:

உலக இலக்கியத்தில் திருக்குறளானது தமிழரின் பண்டைய செய்யுளில் தலை சிறந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சிங்களம் உட்படப் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதன் ஆசிரியர் யார், எங்கு வாழ்ந்தவர் என்பவை எங்கும் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

ஆயினும் எல்லா அறிஞர்களும் கி. பி. 6ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருவள்ளுவரே ஆசிரியர் என ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். 'லோகோ பாக்கராய' என்ற பிரபல சிங்கள நூல் திருக்குறளின் தாக்கத்தினாலேயே எழுதப்பட்டது.

திருவள்ளுவர் புத்தரா, சமணரா, இந்துவா? அனைவரையும் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய பதில் கூறுவது சிரமமே.

'பகவன்' என அவர் வணங்குபவர் யார்? பகவன் என்ற சொல் புத்தருக்கும் மகாவீரருக்கும் பொருந்தக் கூடியது. 'ஆதி புத்தர்' என்பது மகாயன பௌத்தர்களுக்கு நன்கு பழக்கமான பதமாகும். திருக்குறளில் முதற் 10 செய்யுள்களும் குறிப்பிடும் ஆதிபகவன் புத்த சமயத்தில் காணப்படுவது போல சமணம், இந்து மதத்தில் காணமுடியாது.

பௌத்த அறிஞர்கள் திருவள்ளுவரை புத்த மதத்தவராக ஏன் கூறுகின்றனர்? பௌத்தமும் சமணமும் தென் இந்தியாவில் சைவர்களால் ஓடுக்கப்படும்வரை தலையாய மதங்களாக விளங்கின. புத்த மத புலவர்கள் அக் காலத்தில் தலைசிறந்து விளங்கினர்; வீரசோழியம், குண்டலகேசி, மணிமேகலை குறிப்பிடத்தக்கவை. திருவள்ளுவரும் அக்காலமே வாழ்ந்து ஆதிபகவனை வழிபட்டார். மகாயன

பௌத்த கோட்பாட்டின்படி புத்தரின் மறு உருவமாக பகவணையும் இவர்கள் நாள்தோறும் வழிபடுவர்.

சமணர்களும் தமது போதகரை 'புத்தர், ஜிண, அறவல், பகவன்' என அழைத்தனர். இதனால் சமணரும் திருவள்ளுவரை சமணர் எனக் கூறுவது நியாயமானதே. ஆயினும் சமணர்கள் மகாவீரரை எந்த இடத்திலும் 'ஆதி புத்தர்' எனவோ அல்லது 'ஆதி பகவன்' என்றோ கூறியதில்லை. முன் கூறியது போல ஆதி - புத்தர் கொள்கை பாளிக் கட்டளைப் பௌத்தத்திற்கு மாறுபட்ட மகாயன புத்தக் கொள்கையே.

சமணர் தமது போதகரை என்றும் தெய்வமாக்கியதில்லை, மனிதர் என்ற நினைவைச் சிதைத்ததில்லை. ஆகவே பௌத்த அறிஞரின் கருத்துப்படி திறக்குறள் கூறும் ஆதி-புத்தரின் வழிபாடு மகாயன பிரிவின் கௌதம புத்தரின் வழிபாடே. திருவள்ளுவரின் சமயம் பற்றிய தரவுகளை அறிவதற்கு முதல் அதிகாரத்தின் 2-10 குறள்களைக் கற்கவேண்டும். எதுவும் தீர்மானிக்க முடியாத, தெளிவற்றவைவாக இவை இருந்தபோதும் ஓரளவு வழிகாட்டக் கூடியவை இக்குறள்களே.

சித்தார்த்தர் தாமரை மலர்களில் ஏழு அடி எடுத்துவைத்த கதையை புத்தமத பள்ளிக்கூட மாணவரே நன்கு அறிவர். பௌத்த ஓவியங்களிலேயே புத்தர் தாமரையில் வீற்றிருப்பதாக வரையப் பட்டுள்ளது. 3வது குறளில் கூறப்பட்ட 'மலர்மிசை ஏகிணன்' புத்தரையே குறிப்பிடும். 6வது குறளில் 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய் தீர் ஒழுக்கம்' என்பது நடைமுறைப் புத்தமதச் சாரமே.

திருவள்ளுவரின் அகிம்சை, சாதி பற்றிய போதனை புத்தரின் போதனைகளின் எதிரொலியே. பகவத்கீதை வன்முறை யுத்தத்தை ஏற்கிறது; சத்திரியரின் தெய்வீகக் கடமை என்கிறது; திருக்குறளின் அகிம்சை புத்த மதம் அல்லது சமணத்தின் போதனை என்பது தெளிவு.

சாதிபற்றிய கருத்துகள் புத்தரின் வாசல சூத்திரத்தின் எதிரொலியே. இதன்படியும் புத்தமதச் சார்பாகவே திருக்குறள் உள்ளது. பிற போதனைகளின் படியும் திருக்குறள் பௌத்த, சமண மதங்களின் சமன் நிலையில் உள்ளது உண்மையே. ஆயினும் இவ்விரு மதங்களிடையேயும் கிடைக்கும் ஆதாரங்களை வைத்து மதிப்பீடு செய்யும்போது பௌத்தமே திருவள்ளுவரின் நம்பிக்கைக்குரிய மதமாகிறது.

ஒரு நாள் கழிந்தது

★ மாதவன்

மருதாயி காலையில் அருண்டபோது கோழியும் கூவவில்லை, அன்றைய வேலையை ஆரம்பிக்கும் நேரத்தை அவள் உள்ளூணர்வு அறியும்.

வெளியே ஒரு சில பெண்+ளின் காலடிச் சத்தமும் பேச்சும் அவளின் கூர்மையான செவிகளில் விழுந்தன.

சோர்வோடு எழுந்து கால்களைப் பரப்பியபடி கிடந்த பிள்ளைகளின் கால்களை மிதித்து விடாதபடி அடிவைத்து கதவுப்புறம் வந்தாள்.

குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தபோது பனிக்குளிர் காதுகளில் பாய்ந்து உடலை நடுங்கச் செய்தது. ஓட்டைக் கம்பளியால் காதுகளை மூடிய வண்ணம் பீலியை நோக்கிச் சென்றபோது வேறு சில பெண்களும் அங்கு குடத்துடன் நின்றனர்.

“ராத்திரி ஒரு கார்ச் சத்தம் கேட்டுது”

“மாயாண்டிக் கிழவனுக்கு உடம்பு சுடுமையாகியும் துரை லொறியைக் காலையில் தான் தரலாம் என்றாராம். பையன்கள் பலாங்கொடை டவுனிலிருந்து கார் கொண்டு வந்து ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போனார்களாம்”

மருதாயி மற்றொரு பெண் பதில் கூறினாள்.

மருதாயி லயத்துக்குச் சென்றதும் லாம்பைக் கொளுத்தினாள்.

அடுப்பைமூட்டி தன் காலைச் சமையலை ஆரம்பித்தபோதே கோழிகளின் கூவல் கேட்டது.

சோறை வடித்தபின் தேநீர் தயாரிக்க அடுப்பில் தண்ணீர் வைத்தாள். கருவாட்டுக் குழம்பும் தயார் செய்து விட்டு குமாரனையும் பிள்ளைகளையும் எழுப்பினாள்.

பிள்ளைகளைக் கழிப்பிடம் அனுப்பி முகத்தைக் கழுவச் செய்து தேநீர் கொடுக்கும்வேளை விடிந்து விட்டது. படுக்கைகளைச் சுருட்டி வைத்து விட்டு வீட்டைப் பெருக்கினாள். முதற்சங்கு ஒலித்தது. குழந்தைக்கு பாலைக்கரைத்து ஊட்டினாள்.

கருவாட்டுக் குழம்போடு குமாரனைச் சாப்பிடச்செய்து ஒரு சாப்பாட்டுப்பார்சலை, கழுவி வைத்த பொலிதீனில் கட்டினான். அவன் புல்லு வெட்ட மூன்று மைல் தூரத்துப் பள்ளத்தாக்குக்குச் செல்ல வேண்டும்.

மூத்த பையனையும் மகனையும் தலைசீவி பள்ளிக்கூடம் செல்ல உடைசனை மாற்றச் செய்தான்.

குமாரன் புறப்பட்டான்.

சாப்பிட்டபின்னர் யாவையும் மூடிவைத்துக் கதவைச் சாத்தி விட்டு பாடசாலைக்குச் செல்லும்படி மூத்தவனிடம் சொன்னான்.

கைக்குழந்தையைத் தூக்கி கம்பளிக்குள் மூடிக்கொண்டு பிள்ளை மடுவம் நோக்கி ஓடினான். சங்குதி ஓய்ந்ததும் ஓடிச்சென்று பெயர் போடத்தயாராகி விட்டான். சில நிமிடங்கள் பிந்தினும் வேலையின்றி விரட்டப்பட்டு வீட்டுக்குத்திரும்பிய நாட்கள் அவனை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்தன. வயிற்றுப்பிள்ளையோடு ஓடிவந்த வேலையும் நேரம் பிந்தியதற்காக விரட்டப்பட்டதையும் அவள் மறந்துவிடவில்லை. கண்டக்டர் ஆணையிட்டபடி கங்காணி 'வடக்குச் செங்குத்தான் மலை' என அறிவித்தான். கூடையை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டபோது தானும் பகல் சாப்பாட்டை எடுத்து வந்திருக்கலாம் என்ற நம்பாசை ஏற்பட்டது. ஆயினும் பிள்ளைகளின் நினைவு தூரத்தையும் ஏற்படப்போகும் நடைக்களைப்பையும் மறக்கச் செய்தது.

தேயிலைக்கொழுந்து பறிப்பதற்காகவே பிறந்தவளாக சென்ற 16 வருடங்களாக வாழ்ந்து கலியாணமும் கட்டி மூன்று குழந்தைகளையும் பெற்று விட்டான். யந்திரம் போல ஒரே சலிப்பான வேலை. கொழுந்து கிள்ளல், சமையல், பிள்ளைகளை வளர்த்தல்; எத்தனை அலுப்புச்சலிப்பு ஏற்பட்டாலும் இந்த வேலைகளை விட்டுவிடமுடியாது.

சில மாதங்களில் வேலை நாட்கள் குறைந்தாலும் வீட்டுச் செலவைச் சமாளிக்க முடியாத நெருக்கடி. வேலையற்ற ஓய்வென்றால் பட்டினி, குழந்தைகளின் கதறல், பயங்கரம்.

மற்றக் கூடைப் பெண்களோடு செங்குத்தான் மலையை நோக்கி ஒற்றையடிப்பாதை வழியே நடந்து மேலே ஏறத்தொடங்கினான். அந்த மலைக்குச் செல்வதை அவள் விரும்புவதில்லை. தூரம் என்பது மட்டுமல்ல அந்த வழியிலே தான் அவளது தாயுந்தந்தையும் தேயிலைச்செடிக்கு உரமாகப் புதைக்கப்பட்டார்கள். பெற்றார் நினைவு அவளது நெஞ்சை விம்மச்செய்து கண்களை நிறைத்து விடும்.

பெற்றார் நினைவோடு தேயிலைக் கொழுந்தைக் கிள்ளும்போது அவளை அறியாமலே நாலாவது இலைகூடக் கிள்ளப்பட்டு கூடையில் விழுந்து விட்டது.

கங்காணி கொழுந்துக் கூடையை கிள்ளிப்பார்த்து சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டித் திட்டினான். மருதாயி மௌனமாயிருந்த போதும் அருகே கொழுந்தெடுத்த மாரியம்மா சொன்னாள்;

“போய்யா, அப்படி ஒன்று ரெண்டு விழத்தான் செய்யும். நீ வந்து கிள்ளிப்பார்”

கங்காணி திட்டியபடி நிழலை நோக்கிச் சென்றதும் மாரியம்மா மற்றப் பெண்களைப் பார்த்துக் கூறினாள்:

“நேற்று யூனியன் கூட்டத்திற்கு நம்ம வீட்டுக்காரர் போயிருந்தார். அங்கே மறியலுக்குப் போய் வந்த அந்தப் பையன் என்ன பேசினான் தெரியுமா?”

“முத்து பையன் தானே. என்ன பேசினான்”

“பேரு போடுறதிலிருந்து வேலை நேரம் கணக்கெடுக்க வேணும். சாயந்தரம் கூட கொழுந்து நிறுத்துப் போகுறதுவரை நேரத்துக்குக் கூலி கொடுக்க வேணும். உலக வழக்கமே அப்படித்தானாம். இங்கே ஏமாத்திருங்களாம்.”

“படிச்ச பெடியன் அவன் பேசினதில் உண்மையிருக்க வேணும்” ஒருத்தி சொன்னாள்.

“தோட்டமெல்லாம் தொழிலாளிக்கே என்னும் கோரிக்கையை வைத்துப்போராட வேண்டும் என்றும் சொன்னான்”

“பையன் புதிசாய் பேசினான்”

மற்றொருத்தி சொன்னாள்:

“மற்றும் கேட்டாலும் ஆம்பிளைகளிலும் பார்க்க பொம்பிளைகள் தான் தோட்டத்தில் அதிகப் பேர் வேலை செய்யிறாங்களாம். யூனியன் கூட்டத்துக்கு ஏன் அவங்கள் வரேல்லை, இது என்ன கூட்டம் என்றானாம்.”

மாரியம்மா பாராட்டுச் சிரிப்போடு சொன்னாள்.

“உண்மைதான். அந்தப் பிள்ளைக்கு எங்க வீட்டு வேலைக் கஷ்டம் ஒன்றும் தெரியாது. ஆம்பிளையன் பிள்ளைகளையும் வீட்டையும் பார்த்தாலெல்லா நாங்க கூட்டத்துக்குப் போகலாம்.”

மருதாயி சொன்னாள். அவளுக்கு அன்று தூங்கும் வரையுள்ள வேலை முழுவதும் கண் முன்னே நின்றது.

சங்குதியதும் கூடையோடு எடைபோடும் நிலையம் சென்றாள். பின்னர் பிள்ளை மடுவத்தை நோக்கி ஓடினாள்.

கழிவுகளோடும் சிரித்த பெண் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொஞ்சிய படி லயத்திற்கு ஓடிச் சென்று சுத்தம் செய்தாள்.

பள்ளியால் வந்த பிள்ளைகளுக்குக் காலையில் ஆக்கிக் குளிர்ந்து போன சோறை எடுத்தாள். குழம்பையாவது சூடாக்கித் தரும்படி மூத்தவன் முனகினான்.

பசலில் சோறுக்க அவளுக்கு நேரமில்லை. விறகுத் தொல்லை வேறு. அடுப்பை மூட்டி குழம்பைச் சூடாக்கியதோடு வெந்நீர் வைத்து குழந்தைக்கு பால் கரைத்தாள். அவளது மார்பில் பால் வரண்டுவிட்டது; பின் தேநீரும் தயாரித்தாள்.

பிள்ளைகளின் சாப்பாட்டோடு தானும் தட்டில் சோற்றையும் குழம்பையும் விட்டு தன் குடற் பசியைத் தணித்தாள்.

அபாயச் சங்கு அலறியதும் குழந்தையையும் தூக்கிக் கொண்டு பிள்ளை மடுவத்துக்கு ஓடினாள். பின்னர் மீண்டும் செங்குத்தானமலை.

மாலையில் கொழுந்து கிள்ள, விரல்கள் சுறுசுறுப்பாக ஓட மறுத்தன. இளம் வயதில் விரல்கள் ஓடிய சுறுசுறுப்பு குறைந்து வருவதை அவளால் உணர முடிந்தது. வயது முப்பதாகவில்லை. மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகிவிட்டாள். மூன்றாண்டுகளின் முன் தைத்த சட்டை தொய்ந்து போய்விட்டது.

கங்காணி நெருங்கி வந்தான். மருதாயியைப் பார்த்து மற்றப் பெண்களும் கேட்கத் தக்கதாக எச்சரித்தான்.

“காலைக் கொழுந்தை கண்டக்டர் அய்யா பார்த்து சத்தம் போட்டார். கவனம். இரண்டு பேருக்காவது தெண்டம் கிடைக்கும் அல்லது வேலை போய் விடும்.”

“எங்களுக்கும் யூனியன் இருக்கென்று அவனிட்டைச் சொல்லு.”

மாரியம்மா மரியாதையின்றிச் சொன்னது கங்காணிக்குப் பிடிக்க வில்லை.

“என்ன கண்டக்டர்யாவை மரியாதையில்லாமல் பேசினாய்”

“நாங்க அப்படிப் பேசிற மென்று போய் அவனிட்டைச் சொல்லு”

கங்காணி காதில் போடாதவன் போல மேலே ஏறினான்.

சங்குதியதும் மருதாயி கூடைச் சமையுடன் எடை போடும் இடத்தை நோக்கி விரைவாக நடந்தான். அங்கு நீண்ட வரிசை நின்றது. கூடைக்காக ஒரு கிலோ கழிப்பது வழமை. அவளது கொழுந்தில் ஈரப்பிடிப்பு என 2 கிலோ கழிக்கப்பட்டது.

எடைபோட்ட துண்டை வாங்கி செக்ரோலில் பதியப் பண்ணிப் புறப்பட மேலும் முக்கால் மணி நேரமாகிவிட்டது. கூலியில்லாத நேரம்; அன்று அவள் நினைவில் இப்புதிய கருத்து முளைவிட்டது. அந்தப் பையனின் பேச்சைப் பற்றிப் பலர் கூறியிருந்தனர். ஒரு நாளாவது பேசுவதைக் கேட்க வேண்டும். புதிய உணர்வுத் துளிர் தலையெடுத்தது.

கூடையைக் கொடுத்து விட்டு பிள்ளை மடுவத்தை நோக்கி ஓடினான்.

குழந்தையைத் தூக்கிக் கொஞ்சியபடி, குழந்தை புரியாத கதைகளைக் கூறியபடி லயத்திற்கு வந்தான்.

குமாரன் வந்துவிட்டான். குழந்தையைக் கொடுத்துவிட்டு மூத்தவனையும் அழைத்துக் கொண்டு விறகு தேடிச் சென்றான்.

“அடுப்பை மூட்டிவிடுங்கள். சீனி வாங்கி வருகிறேன்.”

விறகை வீட்டில் போட்டதும் பையையும் ‘காட்’டையும் எடுத்துக் கொண்டு சங்கக் கடையை நோக்கிச் சென்றான். ஒரே கூட்டம். அமைதியற்ற நிலையுடன் பொறுமையாக நின்று சீனியுடன் மா, உப்பு, மிளகாய் வாங்கிக் கொண்டான்.

லயத்திற்குத் திரும்பியதும் தேநீர் தயாரித்தான்.

குழந்தைக்கு தேநீர் பருக்கினான். மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்து தன் களையும் தீர குடித்தான்.

துவைக்க வேண்டிய துணிகளை வாளியில் போட்டு ஒரு கையில் எடுத்துக் கொண்டு மறு கையில் குடத்தைத் தூக்கியபடி பீலியை நோக்கி நடந்தான்.

அரை மணி நேரத்தில் துவையலை முடித்து, குளிர்ந்த நீரில் முகத்தைக் கழுவிவிட்டு குடத்து நீருடன் லயத்திற்கு வந்தான். துணி

களை கொடியில் போட்டாள். சேலையும் சட்டையும் மறுநாள் மாலை யில் காய்ந்தால் மாற்றிக் கட்டலாம் என எண்ணினாள். மூன்று நாட்களாக கட்டிய சேலையை மாற்ற முடியவில்லை.

குமாரன் வெளியே சென்று வருவதாகக் கூறிப் போனான்.

மூத்தவன் தன் புத்தகத்தை எடுத்து மங்கிய விளக்கொளியில், தோட்டக்காட்டு வாத்தியார் பாடமாக்கி வரும்படி கூறிய பாடலை புத்தகத்தைப் பார்த்து முணுமுணுத்துப் படித்தான். பின்னர் தலையை நிமிர்த்தி நினைவில் வந்ததை பலமாகப் படித்தான். 'மங்கை யராகப் பிறப்பதற்கு நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா.'

குழந்தை வீரிட்டு அழுதது. "உன்பாட்டும் படிப்பும் போதும். குழந்தையைத் தூக்கடா". அடுப்பங்கரையிலிருந்து தாயார் குரல் கொடுத்தாள்.

சமையல் முடிந்ததும் பிள்ளைகளுக்குப் பரிமாறிவிட்டு குழந்தைக் குப் பிசைந்த சோற்றை ஊட்டினாள்.

குமாரன் வந்ததும் உணவு பரிமாறிவிட்டு தானும் உண்டாள்.

நிலத்தைப் பெருக்கி படுக்கைகளை விரித்தாள். தூங்கி வழிந்த பிள்ளைகளைத் தூக்கிப் படுக்க வைத்தாள்.

"கால் வலிக்கிறது. பிடித்து விடு" குமாரன் சொன்னான்.

பத்து மணிக்கு மேல் அவள் உடுத்திருந்த அதே சேலையுடன் படுத்தபோதும் உடல் உளைச்சலால் தூக்கமே வரவில்லை. தோட்டக் காவல்காரன் பதினொன்று அடித்தபோதுதான் அவளது உடலின் வலியை தூக்கம் மறக்கச் செய்தது.

மறுநாள் விடியவில்லை. கோழியும் கூவவில்லை. மருதாயி மட்டும் எழுந்துவிட்டாள்.

மாடுகள், குதிரைகள், சிங்கங்களுக்கும் கைகள் இருந்து அவற்றால் படம் வரைய முடியுமாயின் குதிரைகள் குதிரை கள் வடிவத்திலே கடவுளையும் மாடுகள் மாடுகளின் வடிவத் திலும் சிங்கங்கள் சிங்க வடிவிலும் கடவுளைப் படைப்பர்; ஒவ்வொரு உயிரினமும் தாம் கொண்டுள்ள உருவத்தை ஒத்தே கடவுளைப் படைத்திருக்கும்.

கி.ரக்க அறிஞர்: ஓரோபேன் (கி.மு 435-355), சோக்கி ரட்டிஸ் மாணவர்.

முதலாளித்துவ சமுதாயம்

செ. க.

கணக்குமுக்களாக வாழ்ந்த மக்கள் கூட்டம் அடிமையுடைமைச் சமுதாயம் என்ற வர்க்க சமுதாயத்தில் நுழைகிறது. பின்னர் நிலவுடைமைச் சமுதாய உற்பத்தியின் ஆதிக்கத்தில் தள்ளப்பட்ட மனித வரலாற்றுப் போக்கை முன்னர் கண்டோம். பின்னர் உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சி யந்திரம் மூலம் கண்ட உற்பத்தியை பரவலாக்க ஆரம்பித்தது.

நிலவுடைமை உற்பத்தியில் கட்டுப்பட்டிருந்த நில அடிமைகள் யந்திர உற்பத்தியை நாடி ஓடினர். அங்கு சுதந்திர மனிதர்களாக தமது உழைப்பை கூலிச் சந்தையில் விற்க ஆரம்பித்தனர்.

நிலப்பிரபுக்கள், மன்னர்களது ஆதிக்கம் வீழ்ச்சியடைய உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கொண்ட முதலாளிகளின் ஆட்சி வலுப்பெற்று வந்தது.

முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை இணைத்த வன்முறைப் புரட்சியாலும் அல்லது நிலப்பிரபுக்களின் வலுவிழந்த வீழ்ச்சியாலும் முதலாளித்துவம் ஆதிக்கம் பெறுகிறது. இவ்வாறு முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை ஆதிக்கம் பெறும் சமூகத்தையே நாம் முதலாளித்துவ சமுதாயம் என்கிறோம். அதாவது கூலி அடிமை முறை.

பணமாக, உற்பத்திச் சாதனங்களாக எத் தொகை பணத்தையும் முதலாளிகளால் இங்கு திரட்டி வைக்கமுடிகிறது. முதலாளித்துவத்தில் மனித சுதந்திரம் என்பது பட்டினிகிடப்பதற்கும் சுதந்திரம் என்பதே. நிலப்பிரபுத்துவத்தில் நிலப்பிரபுவுக்கும் நில அடிமைக்குமிருந்த நேரடி மனித உறவு முதலாளித்துவத்தில் உற்பத்திப் பண்டத்தின் மூலமாக ஏற்படும் உறவாக மாறுகிறது.

முதலாளித்துவத்தில் பண்ட உற்பத்தி சந்தைக்காக நடைபெறுகிறது. முதலாளியின் இலாபமே உற்பத்தியின் பிரதான நோக்கமாகிறது. அதாவது இலாபம் நேரடியாக உற்பத்தியில் ஈடுபடுபவன், உழைப்பவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

உற்பத்திச் சாதனங்கள், மூலதனம் மூலமே முதலாளிகள் உழைப்பவர்களை சுரண்டுவதால் மூலதனத்திற்கும் உழைப்பிற்கு மிடையில் முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. முதலாளிகள் தொழிலாளரின் உபரி உழைப்பை அபகரித்து மேலும் மேலும் மூலதனமாக்கி ஆதிக்கம் செலுத்துவதாலேயே இம் முரண்பாடு வலுவடைகிறது. நிலப்பிரபுத்துவத்தில் நிலத்திற்கும் மக்களுக்குமிடையில்

இருந்த முரண்பாடு இங்கு மூலதனத்திற்கும் உழைப்பாளர்களுக்கும் இடையாக மாறுகிறது.

தனியார் சொத்துடைமையும் உற்பத்திச் சாதன உடைமையும் சமூக உற்பத்தியும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் முக்கிய போக்காகும். முதலாளித்துவத்தில் மூலதனம் ஒரு புறம் குவிய மறு புறத்தில் கூலி அடிமைகளாக உழைப்பாளர் - உற்பத்தியாளர் பெருகுவர். முதலாளித்துவம் மருத்துவர், வக்கீல்கள், மதகுரு, புலவர், விஞ்ஞானிகள் அனைவரையும் கூலி உழைப்பாளராக்குகிறது என கம்யூனிஸ்டு அறிக்கை கூறியதை நாம் நடைமுறையில் காண்கிறோம். அத்தோடு கட்டுப்பாடான ஒழுங்கு முறைகளையும் நடைமுறைப்படுத்துகிறது. பல்வேறு உழைப்பாளருக்கும் சீருடையை கட்டாயப்படுத்துவதையும் காணலாம். வேலை நேரம், ஓய்வு, கூலி அனைத்தையும் தனக்கு வாய்ப்பாக ஒழுங்கு படுத்துகிறது.

சட்டம் சார்ந்தவையும் கல்வியும் கருத்தியவில் முதன்மை பெறுகின்றன. நிலப்பிரபுத்துவத்தில் உற்பத்தி மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருக்கும். காரணம் உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சி இன்மை. முதலாளித்துவத்தில் பண்ட உற்பத்தி பெருகுவதோடு 'சுரண்டல் மத, அரசியல் பொய்மையான முகத்திரையோடு அம்மணமான, வெட்கம் கெட்ட, நேரடியான, ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலும் நடைபெறுகிறது' என மார்க்ஸ் கூறியுள்ளார்.

முதலாளித்துவம் தன் அத்துமீறிய சுரண்டல் அமைப்புள்ளேயே அதன் அழிவுக்கும் விதையிடுகிறது. தொழிலாளர் உணவு இடைவேளைகளில் தமது துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல், தமது கூட்டு உற்பத்தி, உற்பத்திப் பண்டத்தின் பொதுமை முதலிய ஒழுங்கு படுத்தப் பட்டவற்றின் மூலம் தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து தொடர்ந்து சமரசமற்ற போராட்டத்தில் ஈடுபடுவர். இப்போராட்டம் ஒருகாலகட்டத்தில் வன்முறை வடிவமெடுத்து சோஷலிசப் புரட்சிக்கு இட்டுச் செல்லும்.

“அரசு என்ற அமைப்பினுள்ளேயே தெய்வம் யதார்த்தமாக நுழைகிறது”

- ஹேகல்

ஹேகலுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். அவர் மூலமே என்பாட்டி நம்பியிருந்தது போல 'நல்ல' கடவுள் வானத்தில் உறையவில்லை; என்னைப் போல பூமியில் கடவுள் வாழலாம்,

- ஹேகல் மாணவன்

கலை, இலக்கியத்தின் நோக்கங்களும் பணியும் - 5

- மாதவன் -

17. கலைஞரும் கலை உற்பத்தியும் நுகர்வோரும்

மக்களை எளிதில் கவர்ந்து புத்துணர்வு ஊட்டக் கூடிய சிறப்பு கலை, இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அவற்றில் நெருங்கிய ஈடுபாடு ஏற்பட்டதும் சாதாரண மக்கள் தம்புலனுணர்வால் மெய்மறந்து கலை தரக்கூடிய இன்ப உணர்வில் மயங்கிவிடுகின்றனர்; துன்பியல் உணர்வு தருவதாயினும் தம் வாழ்வின் உணர்வோடு ஒன்றி நயக்கின்றனர்.

இத்தகைய பல்வேறு சிறப்புக்களால் கலைகள் தெய்வீக அம்சம் கொண்டவையாகக் கருதப்பட்டன; அத்தோடு அவ்வக்கால ஆளும் வர்க்கத்தவரும் மதத்தோடு இணைத்துக் கொண்டனர்; கலைகள் தெய்வத்திற்கே அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நிலைபெறச் செய்தனர்.

நிலப்பிரபுத்துவ காலத்து இசை, நடனம், கூத்து, சிற்பம் அனைத்தும் தெய்வத்திற்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்டதை இன்றும் நாம் காணலாம். பரதநாட்டியம், தேவார திருவாசகங்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து இன்றும் நாம் முற்றாக விடுபடவில்லை.

சிற்பம், ஓவியக் கலைக்கு கோவில்களைப் பார்க்கலாம். மேல்நாடுகள் விதிவிலக்கல்ல.

கலையின் இத்தகைய நிலைப்பாடுகளால் கலைஞர்களும் தெய்வாம்சம் பொருந்தியவர்கள் என்ற கருத்தியல் இன்றும் மக்களிடையே ஊடுருவி நிற்பதைக் காணலாம். கலைகள் கலைஞர்களால் படைக்கப்படுவது, 'கலைப் படைப்பு' என்ற வார்த்தையையே நாம் இன்றும் கையாள்கிறோம்.

படைப்பது, படைப்பு என்பன தெய்வாம்சம் பொருந்திய சொற்களாகும். 'கடவுள் உலகைப் படைத்தார்' என்பது சூனியத்திலிருந்து படைத்தார் என்றே கொள்கிறோம்.

கலைஞர்களும் சூனியத்திலிருந்தே கலை, இலக்கியங்களைப் படைக்கின்றனர் என்ற தவறான கருத்துக்கு நாமும் இட்டுச் செல்லப்படுகிறோம். கலைப்படைப்பு என்ற சொல்லை எம்மால் இன்றும் விட்டு விட முடியவில்லை.

மார்க்ஸ் 'கலைப் படைப்பு' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. கலை உற்பத்தி (Aesthetic Production) என்ற வார்த்தையையே பயன்படுத்தினார். ஏனெனில் கலை, இலக்கியங்கள் வானத்திலிருந்து வரவில்லை. நிலத்திலிருந்தே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

கலை என்பதன் முதல் இலக்கணம் அது மனிதனால் உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகும்.

இயற்கையின் அழகோ, மாலையின் செவ்வானமோ, அழகிய மலர்களோ கலை அல்ல. அவை மனிதனால், மனித உழைப்போடு கலைவடிவம் ஒன்றில் அடக்கப்படும்போதே கலை ஆகிறது. (மலர் போன்ற உருவை கடதாசியில், பிளாஸ்டிக்கில் செய்வதே கலை. இதை நாம் மறந்துவிடப்படாது.)

ஆகவே கலை உற்பத்திக்கு முதல் தேவைப்படுவது மனித உழைப்பே; கலை, இலக்கியங்களை உற்பத்தி செய்பவர்களையே நாம் 'கலைஞர்கள்' என்ற மதிப்பான வார்த்தையால் அழைக்கிறோம். இக் கலைஞர்களது உழைப்பின்றி நாம் கலை, இலக்கியங்களைக் காண முடியாது.

இதுவே யதார்த்த நிலை. எளிதான உதாரணமாயின் ஒரு சிற்பி சிலை ஒன்றை வடிப்பதற்கு சுத்தியலுடனும் உளியுடனும் எத்தனை மணிநேரம், நாட்களாக உழைக்க வேண்டும்; நாவலாயின் பேனாவோடு நாட்கணக்காக உழைக்க நேரிடுகிறது.

கலை, இலக்கியங்களின் உற்பத்திக்குரிய மூலப் பொருட்களை கலைஞன் சூனியத்திலிருந்து பெறவில்லை. இந்த யதார்த்த உலகிலிருந்தே பெறுகிறான். இந்த மண்ணிலிருந்து அவன் கற்றவை, அனுபவங்கள், சிந்தனை மூலம் பெற்ற அறிவு, கற்பனை அனைத்துமே அவனது மூலப் பொருட்களாகும். மற்றது மனித உழைப்பு.

இவற்றையே கலைஞன் தனக்கு வாய்ப்பான ஒரு கலைவடிவத்தைத் தேர்ந்து கலைப்பண்டமாக உற்பத்தி செய்து தருகிறான். கலை உற்பத்தியிலும் மனிதன் களைத்து விடுகிறான் என்பதை நாம் மறக்கப்படாது.

மனித உழைப்பும் மூலப் பொருட்களும் சேர்ந்தே பண்டம் உற்பத்தியாகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். கலைப் பண்டம் என்ற வார்த்தை அந்நியமாகத் தோன்றலாம். முதலாளித்துவத்தில் உழைப்புச் சக்தியே பண்டமாகிறது என்பதை நாம் கற்றுள்ளோம்.

கலைப்பண்டம் (Aesthetic Product) என்பது கலை உணர்வு அல்லது அழகுணர்ச்சி கொண்ட பண்டம் என்றே நாம் கொள்கிறோம்.

முதலாளித்துவம் கலைஞர்கள், மதகுருமார், சட்ட நிபுணர், நீதிபதிகள், ஆசிரியர் அனைவரையுமே கூலியடிமைகளாக்கி விடுகிறது என்ற மார்க்ஸ் கூற்றை நாம் நடைமுறையில் காண்கிறோம். கலைஞர்களது உழைப்பும் முதலாளித்துவத்தில் கூலிக்காக வாங்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது.

ஒரு பண்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளின் அதோடு சம்பந்தப்படுதக் கூடியவர் இருவர். ஒருவர் உற்பத்தியாளர். மற்றவர் நுகர்வோர்.

இதே வாய்ப்பாட்டை நாம் கலை உற்பத்திக்கும் இணைப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கலை, இலக்கியங்களை உற்பத்தி செய்வோர் அவற்றை நுகர்வோர் இவர்களிடையே உள்ள உறவு என்ன?

சுருங்கக் கூறின் கலைஞன் - கலை உற்பத்தி - நுகர்வோர் இவர்களிடையே உள்ள உறவு என்ன?

இதுவே எமது வினா.

கலைஞன் ஒரு கலை (படைப்பை) உற்பத்தியை சமுதாயத்தின் முன் வைத்து விடுகிறான். சமூகத்தைப் பொறுத்த வரை கலைப் பண்டமே முதன்மையானது.

நாம் வழமையாக ஒரு பண்டத்தை வாங்கும்போதும், பயன்படுத்தும் போதும் அதன் நல்ல தரத்தையே முதலில் எதிர்பார்க்கிறோம்; மக்களுக்குப் பயன்தரக் கூடியதா, ஏமாற்றா எனவும் எடை போடுகிறோம். உற்பத்தி செய்தவர் யார் என்பது வாணிபச் சின்னம், (Trade Mark) கம்பனியின் தராதரம் என்பவை மற்றோர் விஷயமாகும். உற்பத்தி செய்த தொழிலாளி பற்றி நாம் கவலைப்படுவதில்லை. (அவனது கூலி, சுரண்டல் ஆகியன மற்றோர் விஷயம்.)

முதலாளித்துவம் உபரியை அபகரிக்கவும் இலாபத்திற்காகவுமே உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறது; அதற்காக வினம்பரத்திலும் ஈடுபடுகிறது.

அங்கு வாணிபச் சின்னம், கம்பனியின் தராதரம் ஆகியவற்றை பண்டத்தின் பிரச்சாரத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறது.

கலைப்பண்ட உற்பத்தியில் மட்டுமல்ல சாதாரண பண்ட விற்பனையிலும் முதலாளித்துவம் கலைஞர்களைப் பயன்படுத்துகிறது. சோப், பவுடர், சென்ட், ஷம்பூ போன்ற விற்பனை விளம்பரங்களிலெல்லாம் பிரபல சினிமா நடிகைகளின் கவர்ச்சியை மிகைப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதை நாள்தோறும் காண்கிறோம்.

இந்த நடிகர், நடிகைகளை விட வேறு திறமைசாலிகள், கவர்ச்சியானவர் நாட்டில் இல்லை என்று கூறமுடியுமா? ஆனால் முதலாளித்துவமே விளம்பரங்களால் ஒரு சில நட்சத்திரங்களை தானே சிருட்டிக்கிறது. பின்னர் அவர்களை விளம்பரப்படுத்தி நுகர் பண்டங்களை யும் விற்பனை செய்கிறது.

கலை, இலக்கிய உலகிலும் முதலாளித்துவம் ஒரு சிலரைத் தேர்ந்து பிரபலப்படுத்துவதைக் காணலாம். பின் அந்தப் பிரபல கர்த்தாக்களை கூலிக்கு வைத்து, அல்லது அவர்களின் ஆக்கங்களை கூலிக்கு வாங்கி லாபம் தரும் பண்டமாக விற்று பணம் சேர்ப்பதை நாம் நேரடியாகவே காண்கிறோம்.

கலைஞனுக்கும் அவனது கலைக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்வது என்பது வேறு. அது பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வி நெறி; ஆய்வு முறை.

கலை, இலக்கிய உற்பத்தியாளனின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் பார்க்க அவனால் ஆக்கப்பட்ட கலை உற்பத்தியும் அதன் சமுதாய நோக்கும் சமூக உணர்வுமே முக்கியமானதாகும்.

முதலாளித்துவமே சினிமா நடிகைகளின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையையும் விற்பனைப் பண்டமாக்குவது மட்டுமல்ல அவர்களின் கவர்ச்சியையும் பண்ட விற்பனைக்கும் பயன்படுத்துகிறது.

முதலாளித்துவத்தின் கருவினுள்ளேயே அதன் அழிவும் சோஷலிச சமூகத்தின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளமும் அமைக்கப்படுகிறது என்பது வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதமாகும். முதலாளித்துவமே சமூக உற்பத்தியைக் கொண்டு வந்தது. உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனி உடைமையும் லாப நோக்கமுமே அதன் அடித்தளக் குறைபாடு.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் என்ற அடிப்படை அமைப்பிலேயே மேல்மட்ட அமைப்புகளின் சிறப்புகள் அனைத்தும் தங்கி

யுள்ளன என்பதே மார்க்சிய கோட்பாடு. ஆயினும் கலை, இலக்கியங்கள் இதற்கு விதி விலக்கு என்பதை மார்க்ஸ் முதல் ரொக்ஸிவரை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

சிறந்த கலை, இலக்கிய உற்பத்திக்கும் நாடுகளின் சமனற்ற பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தொடர்பில்லை என்பதே இவர் கூற்றாகும். உலகின் சிறந்த கலை, இலக்கியப் படைப்புகளை முன்வைத்தே இக்கருத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படை. இவை பெரும்பாலும் தனி நபர்களைக் குறித்தே நிற்கின்றன. மனிதனது தூர நோக்கும் சிந்தனைத் திறனும் கற்பனை ஆற்றலையும் முன்வைத்தே இவ்வறிஞர்கள் இவ் விதி விலக்கான கோட்பாட்டைக் கூறினர் என்றே கொள்ளவேண்டும்.

கலை, இலக்கிய உற்பத்தி பலவற்றிலும் முதலாளித்துவம் கூட்டு உற்பத்தி முறையைப் புகுத்தியிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். குறிப்பாக சினிமா, நாடகம், இசையரங்கு, மிகப் பெரிய ஓவிய, சிற்ப பிற வேலைகளைக் கூறலாம். இவை கூட்டு முயற்சியாக முதலாளித்துவ பண்ட உற்பத்தி போல அமைந்த போதும் விற்பனை நோக்காக சில பெயர்களைப் பிரபல்யப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம்.

சோஷலிச அமைப்பில் அனைத்துமே கூட்டு முயற்சியாகி, தனி நபர் உழைப்பு அனைவரது உழைப்போடும் ஐக்கியமாவது நியதியாகி விடும் சமுதாய உணர்வும் தேவையுமே அங்கு முதன்மை பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கலை, இலக்கியம் இதற்கு விதி விலக்காகாது.

முதலாளித்துவத்தில் தனி நபர் கலை, இலக்கிய உற்பத்திச் சுதந்தரம் உண்டு என்று வாதிடுவது வெறும் கேலிக் கூத்தே. தனி நபரால் சிறந்த உற்பத்தியாயினும் வெளியிட முடியாது; முதலாளித்துவத்தின் சர்வாதிகாரத் தயவையே நாடவேண்டும். இதனால் பெரும்பாலான கலைஞர்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றனர். சோஷலிசத்தின் ஒரு கூட்டு அமைப்பு, இலாப நோக்கற்ற இயக்கம் கலை இலக்கியத்தை சரியாக மதிப்பிட்டு மக்களுக்கு அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சரஸ்வதி தோணி கப்பன் நாவில் குறியிட்டாள். கம்பராமாயணம் பிறந்தது என்பது போன்ற தெய்வீக வாடைகளை கலைஞர்கள் மேல் சுமத்துவது மேலும் ஏமாற்றே. கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றிய ஆர்வமும் பயிற்சியும் இருப்பின் தக்க உழைப்போடு எவராலும் கலை, இலக்கிய உற்பத்தியில் ஈடுபடமுடியும். எட்ட நின்று பார்க்கும் போதே அங்கே ஏதோ 'மந்திர சக்தி' தெய்வாய்சம் இருப்பதன் பொய்மைத் தோற்றம் தெரிகிறது.

கேள்வி? பதில்.

‘ வேல் ’

கே: கடவுள் இருப்பதாக நம்புகிறீர்களா?

அ. தயான், பருத்தித்துறை.

ப: வினாவிலேயே விடையும் உள்ளது. நம்பிக்கையே கடவுள் என எல்லா மதங்களும் கூறும். கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாத மதங்களும் உண்டு. புத்தம், சமணம் பலகோடி வருட மனித இன வரலாற்றில் ‘தெய்வம் என்றதோர் சித்தமுண்டாகி’ 3000-3500 ஆண்டுகளே ஆகின்றன. எல்லோருக்கும் ஒரு ஆத்மா உண்டு எனக் கூறி அனைவரையும் சமன்படுத்தும் தேவை ஒன்று எசு மான் - அடிமை என்று வர்க்கமாக பிளவுபட்ட அடிமைச் சமுதாயத்தை நிலைநிறுத்தும் தேவைக்காக ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதன் பின் தொடர்ந்த பிறவர்க்க சமுதாயங்களான நிலப்பிர புத்துவம், முதலாளித்துவத்திற்கும் தேவைப்படுவதைக் காண்கிறோம். சோஷலிச, கம்யூனிச சமுதாயங்களுக்கு தேவைப்படாது போய்விடும்.

மனித மனதில் தெய்வம் விதைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களும் இருக்கவே செய்தனர். அவர்கள் உலோகாயிதவாதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

மார்க்சியம் உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சியே மனித சமுதாய வளர்ச்சி எனக் கூறி இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதம் என்ற சித்தாந்தத்தை முன்வைத்தது.

மனித சிந்தனை வளர்ச்சியே அனைத்தும் எனக்கூறும் மற்றைய கொள்கைகளை ‘கற்பனாவாதம்’ என்பதனுள் அடக்கும்,

1850 வரையில் மனித இனத்தை, ஆதாம் - ஏவானைக் கடவுள் படைத்த காலம் பற்றி காரசாரமான விவாதம் ஐரோப்பாவில் நடந்தது; 6000 ஆண்டுகளின் முன்னரே படைக்கப்பட்டனர் என்பதே பெரும்பாலாரின் முடிவானது. இதேவேளை டார்வின்

(1809 - 82) தன் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டை எழுதிவிட்டபோதும் வெளியிடுவதற்கு அச்சத்தோடு 1859 வரை பொறுத்திருந்தார். இக்கோட்பாட்டை இன்றும் ஏற்காத கிறிஸ்தவர்களே உலகில் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். மற்றைய மதத்தவர் விதிவிலக்கல்ல.

கே: இந்துமதம் கூறும் அத்துவைதமென்பது என்ன? கிறிஸ்தவ மதத்திற்கும் இதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா?

க. இம்மானுவேல், சிலாபம்.

ப: அத்துவைதமென்பது துவைதம் (இரண்டு) என்பதை மறுப்பதாகும். ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று என்று ஆத்மாவை உயர்வுபடுத்தும் சித்தாந்தம். இவற்றை அறிந்துணர்ந்து பேசுபவர் மிகச் சிறுபான்மையினரே. இதனோடு கிறிஸ்தவத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின் மிக முரண்பாடாகவே தெரியும். அனைவரும் பாவம்செய்யக் கூடியவர்கள். பாவிகள் - பாவத்திற்கு மன்னிப்புக் கேட்பின் மன்னிக்கப்படுவர் எனக் கூறும். (இங்கு மனித ஆத்மா குறைவாகவே கணிக்கப்படுகிறது). இது நடைமுறையில் யதார்த்தமான போக்கே. கிறிஸ்தவத்திற்கு முன்னர் பாவத்துக்கு மன்னிப்புக் கிடையாது என்ற கருத்துக்கு முற்றும் மாறாக 'மன்னிப்பு உண்டு' என்ற கூற்று மக்களைப் பரவலாகக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. (நிலப்பிரபுத்துவத்தில் மட்டுமல்ல) முதலாளித்துவத்தில் செய்யப்படும் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு கிடைப்பதால் போலும் கிறிஸ்தவம் மேலும் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம்.

கே: மார்க்சிய விஞ்ஞானம் ஏன் பாடசாலைகளில், கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

எம். ரஜனி, வத்தளை.

ப: முதலாளித்துவம் தனக்கு லாபம் ஈட்டித்தரத்தக்க பௌதிக வியல் விஞ்ஞானக் கல்வியிலேயே ஆர்வம் செலுத்தும். மார்க்சியம் சமூக விஞ்ஞானம், அரசியல் பொருளாதாரம் சார்ந்தது. இத்துறைக் கல்வி தன் வளர்ச்சிக்கு ஆபத்தானது என்பதை அறிந்தே அக்கல்வியைப் பரவலாக்காது தடுக்கிறது. ஆயினும் பல்கலைக்கழகமட்டத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானம் கற்போர் மார்க்சிய விஞ்ஞானத்தையும் கற்க நேரிடுகிறது, மார்க்சியம் தனிப்பாடமாகவும் இந்தியா உட்பட பல பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பிக்கப்படுகிறது.

கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல . . .

★ தியாகு

“இன்று குழந்தைகள் பிறந்ததும் ஏன் வீறிட்டு அழுகின்றன?”

“கடன் சுமையோடு பிறப்பதுவே காரணம்.”

இது வெறும் கற்பனையல்ல.

இன்று பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆளும் வர்க்கம் எவ்வித நலன் களையோ, வாய்ப்புகளையோ, நாட்டு வளத்தில் உரிய பங்கையோ வைத்துவிடவில்லை. தாம் இன்று நலமாக வாழ்வதற்காக எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு ஆண்டுதோறும் கடன் சுமையை ஏற்றி வருகிறது.

1988 முடிய எமது வெளிநாட்டுக்கடன் ரூ. 16,255 கோடி ஆகும். தலைக்கு ரூ. 10,000 ஆகிறது. உள்நாட்டுக்கடன் ரூ. 22,300 கோடி ஆகும். தலைக்கு ரூ. 14,000 ஆகும்.

தலைக்கு மொத்தக்கடன் ரூபா 24,000/- இப்பளு ஆண்டுதோறும் படும் பிறகடன், வட்டியுடன் மேலும் ஏறுகிறது. இன்று பிறக்கும் குழந்தைகள், எதிர்காலச் சந்ததியின் தலையிலேயே இச்சுமை; இச்சுமையை அறிந்துதான் குழந்தைகள் வீறிட்டு அழுகின்றன போலும்.

ஆண்டுதோறும் நாட்டின் வருமானத்தில் வட்டி, தவணைப்பணமாக 25%க்கு மேலாக செலுத்திவிட்டு மேலும்மேலும் கடன்பெறும் வழியையே ஆளும் வர்க்கம் தேடுகிறது. இதனால் லத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் போல கடன் தவணை, வட்டியைச் செலுத்த புதுக்கடன்கள் பெற்று மீளமுடியாதநிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இது முடிவற்ற வறுமை வட்டமாகிறது. மக்கள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளால் ஈவிரக்கமின்றிச் சுரண்டப்படுகின்றனர். இதனால் எங்கள் நாட்டு உற்பத்தி, உழைப்பவரின் கூலி, சமூகசேவைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன; வேலையில்லாத திண்டாட்டம், போஷாக்கின்மை, வறுமை வளர்கிறது.

ஆயினும் ஆளும் வர்க்கம் கடன்பளுவைக் குறைப்பதை விட்டு மேலும் மேலும் கடன் பெற முயல்கின்றனர்! உலகவங்கி தன் நலனுக்காக கட்டளையிடும் விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தயாராகின்றனர். எமது வரவு செலவுத்திட்டத்தை உலகவங்கியே தீர்மானிக்கிறது. பொருளாதார சுதந்திரம் பறிபோனபின் மற்றைய சுதந்திரம் பற்றி அரசியலாளர் கூக்குரல் எழுப்புகின்றனர். திறந்த பொருளாதாரம், ஏற்றுமதியை ஊக்கும் கொள்கைகளைத் திணிக்கின்றனர். ரூபாய் பணத்தின் மதிப்பைக் குறைக்கின்றனர். இக்கொள்கைகளும் ஆளும்வர்க்கத்தவருகே பயன்படுகிறது. தமக்கு வேண்டிய ஆடம்பரப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதோடு, வெளிநாடுகளில் தமது கறுப்புப்பணங்களை யும் பதுக்கி வைக்கமுடிகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரம் மோசமடையும் போதும் உலகவங்கி, பிறநாடுகள் ஏன் கடன்களைத் தொடர்ந்து 3 ம் உலக நாடுகளுக்கு வழங்குகின்றன? “நாடுஇருக்கும். புதிய சந்ததியினர் பிறப்பார்கள்” என்பதே காரணம்.

உலக வங்கியும் பிறநாடுகளும் ஆரம்பத்தில் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுப்பர். பின்னர் “கடன்பொறியில்” விழுந்தபின் வட்டி வீதத்தை ஏற்றி நாட்டையே அடிமையாக்கி விடுவர். போலந்து, கங்கேரி போன்ற நாடுகளே இப்பொறியில் விழுந்து வெளியேற முடியாது அரசியல் சுதந்திரத்தை விநக முனைகின்றனர்.

செல்வந்தரின் வீண்விரயச் செலவுகள், மக்களை அடக்கி ஒடுக்க ஆபுதங்கள் வாங்குவது, மூலதனம் வெளியேறுவது ஆகியவையே கடன் பளுவை மேலும் மேலும் ஏற்றுபவை. இந்நிலையால் ஆளும் வர்க்கத்தவர் என்றும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. செல்வந்தர் மேலும் பணம் சேர்ப்பர். ஏழைகள் மேலும் மேலும் வறியவராவர். 18-ம் ஆண்டின் புள்ளி விபரப்படி இங்கு 10% செல்வந்தர்கள் நாட்டின் வருமானத்தில் 49% பங்கிடும்போது, 40% ஏழை மக்கள் 7% வருமானத்தையே பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர். இந்நிலை கடன் பளுவாலேயே ஏற்பட்டு மேலும் மேலும் மோசமடைகிறது. லத்தீன் அமெரிக்க, ஆபிரிக்க நாடுகள், பிற மூன்றாம் உலக நாடுகளும் இதே கடன்பொறியில் விழுந்து துன்பக் கடலில் நீந்துகின்றன.

“கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போலக் கலங்கினான் இலங்கைவேந்தன்” என ஒரு புலவன் பாடினான். ‘கடன் வாங்காதே, கடன் கொடுக்காதே’ என சேக்ஸ்பியர் அறிவுரை கூறினார். ஆனால் ஆளும் வர்க்கத்தவரும் முதலாளித்துவ பொருளாதார நிபுணர்களும் இது முட்டாள்களின் அறிவுரைகள், செல்லரித்தவை என்கின்றனர். மக்களையும் நம்ப வைப்பதாலேயே வட்டி “உபரி அபகரிப்பு” என்பதை

மறந்து ஆளும் வர்க்கம் நலன் பெறுவதற்காக கடன் பெறுவதை ஆதரித்து விடுகின்றனர்.

எதிர்காலச் சந்ததிமேல், இன்று பிறந்து கத்தும் குழந்தைகள் மேல் கடன் பளு சுமத்தப்படுகிறது. முதலாளித்துவ பிரசாரத்தால் மக்கள் உண்மையை அறியமுடியாது மெளனமாக நாட்டின் கடன் பளுவை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். கடன் பொறி என்ற இக்கொடுமைச் சுரண்டலிருந்து விடுபட வழி கிடையாதா?

மூன்றாம் உலகநாடுகள் ஒன்று திரண்டு முன்னைய கடன்கள் அனைத்தையும் அழித்து விடும்படி செல்வந்த நாடுகளை வேண்டலாம். அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளத் தவறின் 'தரமுடியாது' எனக் கூறிவிடலாம். (ஆனால் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஆளும் வர்க்கத்தவர் இதற்கு உடன்படார். ஏனெனில் அவர்கள் இக்கடன்களால் நன்மை அடைபவராவர்.)

மக்கள் கடன் பளுவுக்கு எதிராகக் கொதித்து எழ வேண்டும். உள் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அரசியல் சுதந்திரம் வேண்டுவதோடு சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி நாட்டுவருமானத்தைச் சம பங்கீடு செய்ய வேண்டும். இவற்றை ஒரு புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி மூலமே சாதிக்க முடியும்.

குமரன்

தனிப்பிரதி	ரூ 3/-
6 இதழ்கள்	ரூ 17/-
12 இதழ்கள்	ரூ 33/-

விற்பனையாளர்க்கு கழிவு உண்டு.

ஆங்காங்கே வரவழைத்து விநியோகிக்க
விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்க:

ஆசிரியர், குமரன்,

201, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12. தொலைபேசி: 421388

எங்கும் விற்பனையாகிறது!

'தமிழவேள்' எழுதிய

தமிழ் - ஆண்டு 9

ரூபா 14.00

தமிழ் - ஆண்டு 10

ரூபா 15.00

**பயிற்சி விளக்கங்கள் விடைகளுடன்
மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும்
பயன்படத்தக்க அரிய நூல்கள்**

கணேசர் - சிவபாலன் எழுதிய

உயர்தர இரசாயனம்

ரூபா 90.00

A. L. வகுப்பு பாடநூல்

விற்பனையாளர்க்கு கழிவு உண்டு

குமரன் புத்தகசாலை

201, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12.

Tel: 421388

குமரன் குரல்

மலையகத்தில் உழைக்கும் பெண்கள் பல்வேறு அடிமைத்தனக் களுடனும் சுரண்டலுடனும் உழைக்க நேரிடுகிறது என்பதை மரு தாயியின் ஒரு நாள் கழிந்தது விளக்குகிறது.

கலைப்படைப்பல்ல, கலை உற்பத்தி (AESTHETIC PRODUCTION) என மார்க்சின் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தவது மட்டுமல்ல கலை ஞன் - உற்பத்தி - நுகர்வோன் என்ற முக்கோண பரிமாணத்தை மாதவன் தன் தொடர் கட்டுரையில் விளக்க முயன்றுள்ளார். எமது கலை, இலக்கியப் பரப்பில் இது புதிய அணுகுமுறையே.

போலந்து பற்றி நாம் இன்று கற்கவேண்டியவை பல உண்டு; சில அம்சங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்று பிறக்கும் குழந்தைகள் கடன் பளுவால் வீறிட்டு அழுங் குரலை அனைவரும் கேட்டே தீரவேண்டும்.

திருவள்ளுவர் பௌத்த மதத்தவர் என்பதற்கே அதிக சான்று கள் உள்ளதாக வீரரடன என்பவர் எடைபோடுகிறார்.

முதலாளித்துவ சமுதாயம் பற்றி இவ்விதழ் சுருக்கி விளக்குகிறது.

மற்றும் கேள்வி, பதிலில் கடவுள். மதம், றிய புதிய விளக் கங்கள் காத்திருக்கின்றன.

— ஆசிரியர்.

அச்சு : குமரன் அச்சகம், 201, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.

ஆசிரியர் : செ. கணேசலிங்கன்